

עיריית יהוד-מונוסון

ישיבת מועצת עיר

שלא מן המניין

מס' 12/23

מיום 9/11/2023

פרוטוקול מועצה שלא מן המניין מס' 12/23

מיום 9/11/23

עמוד 2 מתוך 22

פרוטוקול ישיבת מועצה שלא מן המניין מס' 12/23
שהתקיימה ביום חמישי 9/11/23 באולם המליאה

נוכחים:

יעלה מקליס	- ראש העיר
בן-ציון רזניק	- חבר מועצה
שימי בונפיל	- סגן ראש העיר
יוסי חזן	- סגן ראש העיר
שמואל רוטמן	- מ"מ וסגן ראש העיר
אורי שנהר	- חבר מועצה
יצחק לנדר	- חבר מועצה
הדר מימון	- חבר מועצה
בני רזניק	- חבר מועצה
ליאור גלבוש	- חבר מועצה
דקלה שן-טל	- חברת מועצה
אתי פרץ	- חברת מועצה

חסרים:

יפעת זמיר	- חברת מועצה
ויקטור ג'נח	- חבר מועצה
אמנון סעד	- חבר מועצה
חיים מימון	- חבר מועצה

סגל:

גיל סימנהויז	- מנכ"ל העירייה
עו"ד רוני חלמיש	- יועמ"ש
רו"ח גל לניאדו	- גזבר העירייה
ישורון פרסיק	- מבקר העירייה
ליאור בוקר	- ראש אגף שירות

על סדר היום:

1. דבר ראש העיר ועדכון נוסף לגבי התנהלות העירייה במלחמת "חרבות ברזל".
  2. אישור מועצת העיר לפתיחת תב"ר לטובת הצבת מרחבים מוגנים מוסדיים במוסדות חינוך, בסך של 2,800,000 ש"ח.
- מקורות מימון: קרן מקרקעין ו/או קרן השבחה ו/או יתרות מענקי פיס.

פרוטוקול

יעלה מקליס: ישיבת מועצת עיר דחופה, שלא מן המניין 12/23.

קודם כול, אני מברכת את חברנו, סגן ראש העיר, ביום הולדת שמח.

סעיף מס' 1 - דבר ראש העיר ועדכון נוסף לגבי התנהלות העירייה במלחמת "חרבות ברזל"

יעלה מקליס: קצת עדכונים קצרים על מלחמת "חרבות ברזל". אז אם אנחנו מדברים על הנושא של המלחמה, הנושא של האבטחה מעסיק אותנו לילות כימים עם דגש גדול על מוסדות החינוך, על בתי הספר וגני הילדים. יש לנו מעבר לצוות הביטחון, שהתרחב בשנה וחצי האחרונים בראשותו של אריאל, יש לנו גם מערך מתנדבים מאוד מאוד משמעותי שהתחיל להתארגן מאז תחילת הלחימה, ומורכב מכמה מעגלים. המעגל הראשון, משמר העיר - רשומים בו כ-250 מתנדבים, בפועל כ-150 פעילים, 100 מתוכם חמושים בנשק אישי. הצלחנו גם להקים כיתת כוננות של פיקוד העורף, שמונה היום תשעה חיילים שמחויילים, "בני המקום" זה נקרא, מחויילים בצו שמונה. תשעה חיילי מילואים חמושים בנשק ארוך שנמצאים ברחבי העיר, שמסיירים גם במוסדות החינוך וגם במרכזי קניות, וגם עושים פעילות רכובה ברחבי העיר. הצלחנו גם להקים כיתת כוננות משטרתית שמכילה 20 חברים שאושרו על ידי המשטרה, שיקבלו נשקים ארוכים ביום ראשון הקרוב. יש לנו בנוסף, אצלנו, גדוד של פיקוד העורף שמונה כ-300 חיילים וחיילות, וגם רובם עם נשק, כך שיש לנו מערך מאוד משמעותי. אני כן חייבת לומר ולציין את אגף הביטחון שעושה עבודת קודש, גם במערך הניהול של המתנדבים וכיתות הכוננות, וגם בשוטף שלהם, אריאל ולירן ודורון ואיציק, וכמובן המזכירה הבלתי נלאית, מלאת האנרגיה, סימה. באמת כל הכבוד, יישר כוח על כל העבודה. אין פה נציגות שלהם אבל זה מוקלט. אז הנה בשבילכם, באמת עבודת קודש, והם בעצם הבסיס האיתן לצוות החירום העירוני המתכנס מאז שמחת תורה פעמיים ביום, פעם אחת בבוקר, היינו מתכנסים בשמונה בבוקר, ברגע שמוסדות החינוך חזרו לעבודה, עברנו לתשע, ובחמש אחר הצהריים. צוות החירום העירוני כולל את מנהלי המכלולים, מכלול ביטחון, מכלול חינוך, מכלול שירותים חברתיים, מכלול הנדסה, מכלול שירות ומידע לציבור, איכות הסביבה וחזות העיר. יחד איתנו יושבים אנשי פיקוד העורף בראשותו של מפקד היקל"ר עם הסגן שלו ומי שמגיע מטעמו, נציגות של המשטרה, השיטור העירוני, משמר העיר, ובראשותם של מנכ"ל העירייה יחד עם סגני ואנוכי, ובאמת עושים את העבודה באופן שוטף. ושוב אני אגיד שבאמת עובדי העירייה המסורים שלנו עושים עבודה יוצאת מן הכלל, ולא חוסכים בשעות עבודה ובאמצעים כדי לדאוג לביטחון שלנו, התושבים פה בעיר, כמו שאמרתי, עם דגש על הילדים במוסדות החינוך.

הדר מימון: יש לי שאלה בעניין של פיקוד העורף. הם יושבים עדיין בחטיבות?

יעלה מקליס: כן, בחטיבה.

הדר מימון: בחטיבה, ומה קורה אם אנחנו חוזרים, למשל, ללימודים, מתכונת רגילה?

יעלה מקליס: אז יש פתרון, עדיין עוד לא סגרנו אותו, אבל יש פתרון. אני רוצה לומר בעניין הזה, זה קשור ולא קשור, לגבי מוסדות החינוך. נעשה מאמץ אדיר שכל מוסדות החינוך יוכלו לעבוד לפחות בתפוקה של 50% מהילדים, שיגיעו פרונטלית ללמוד. ברוב המוסדות הצלחנו בזה, בחלקם לא, ועל כך גם אנחנו ניתן מענה היום בהחלטה. בנוסף, גני הילדים שאין להם ממ"ד, אין להם מרחב מוגן תקני, עברו או למקום עם מרחב מוגן תקני או לאחד מבתי הספר, וכנ"ל לגבי מוסדות החינוך הפרטיים, מעונות יום, הצלחנו למצוא מענה לכל אחד שפנה אלינו. זה אומר שגם הילדים מגיל לידה עד שלוש, מצאו פתרון במרחב מוגן תקני. זה יצר לפחות בבי"ס "יהודה הלוי" ובבי"ס "הרצל" אתגר מאוד גדול של שילוב ביניהם, אבל שאפו גדול למנהלות בתי הספר, לצוותים החינוכיים, להנהגת ההורים, וכמובן, לכל אנשי העירייה התומכים מאחורה ומקדימה לשילוב הזה כדי לתת לכמה שיותר ילדים מענה תקני בשעת המלחמה.

הדר מימון: אז מה הפתרון לפיקוד העורף?

יעלה מקליס: שנייה, אני עוד לא רוצה לדבר על הפתרון. אני רוצה לדבר כרגע על זה שפיקוד העורף יש לו שלוש דרגות לגבי הפעילות העירונית. אנחנו עברנו מאתמול בערב לדרגה ירוקה. כלומר, מאתמול בערב אין בעצם מגבלה, לא על הפעלת מוסדות החינוך ולא בכלל על פעילות עירונית. זה אומר, עסקים וכל מה שכרוך בזה, כולל אפשר עד 3,000 איש בחוץ?

כולם: 1000.

יעלה מקליס: אין בכלל מגבלות. עד אתמול היו אלף, היום אין מגבלות, נכון? איפה אלדד? אלדד לא נכנס בסוף?

שמוליק רוטמן: ובמבנה סגור?

יעלה מקליס: אין מגבלות בכלל. ירוק, אין מגבלות בכלל. אין צורך בקרבה למרחב מוגן, אין צורך בהגנה. היות וחשנו לא בנוח, כתוצאה מכך, הרצנו סקר בין הורי בתי הספר לגבי האם הם רוצים לחזור ללימודים במתכונת ירוקה, כלומר, לשגרה מלאה, ללא קשר לתכולה של המרחבים המוגנים בבתי הספר וגני הילדים או שהם מעדיפים שנשאר בשגרה צהובה, שזה אומר כמות ילדים בבית הספר בהתאם למרחבים המוגנים התקניים שקיימים. וכרגע, בהתאם כמובן להנחיות פיקוד העורף, זאת אומרת, תוך 90 שניות צריך להגיע לשם. כרגע, עוד לא נגמר הסקר, אבל הרוב כנראה נוטה באמת להישאר צהוב-

אתי פרץ: אז איך זה שהמנהלת של בית ספר "רמז", שלחה הודעה שהלימודים מתנהלים כרגיל, מיום ראשון-

יעלה מקליס: אני לא יודעת מה זה בית ספר "רמז", אני יודעת שאנחנו קבענו, קבענו-

אתי פרץ: לא, לא, לא, לא, לא. אני יודעת מה אני שואלת. בית ספר "רמז" זה בית ספר יסודי שאין בו מספיק מרחב מוגן עבור כל התלמידים, ושלחו הודעה שיום ראשון חוזרים כרגיל.

יעלה מקליס: אני לא יודעת באיזה זכות ובאיזה סמכות, אבל אני אומרת לך שההחלטה, לטעמי, היא החלטה עירונית, ואם מישהו חושב שהוא יכול לתת מענה אחר, אני אישית, כראש העיר וכמי שאחראית על הביטחון של הילדים, חושבת שבמצב הנוכחי ובמיוחד שלפני יום וחצי, נפלה רקטה לא רחוק מכאן, צריך עדיין לשמור שגרת צהובה.

יצחק לנדר: אז רגע, מי האוטוריטה שהיא המחליטה בסופו של דבר? המנהלת או שאנחנו?

יעלה מקליס: הרשות המקומית. ואם יש לנו גיבוי גם מההורים, אז אני חושבת שסגרנו את הפינה הזו.

הדר מימון: יעלה, יכלה ליפול רקטה ברגע זה ממש. אבל אם פיקוד העורף אומר שאנחנו מתכונת ירוקה מלא, ואנחנו כבר אומרים לנו את זה מבחינת הלימודים, זה כבר בשבועיים האחרונים, אנחנו נמצאים ב-

יעלה מקליס: לא נכון.

הדר מימון: שניה, בואי, אני גם רואה טלוויזיה, ראיתי הפוליגונים. שנייה רגע-

יעלה מקליס: הדר, תדייק, תקשיב, אל תדבר דברים שהם לא נכונים -

הדר מימון: בסדר, בוא, אני לא רוצה להתנצח איתך. בואי, תני לי לדבר. אני רוצה לשאול שאלה-

יעלה מקליס: אז אתה לא קיבלת את זכות הדיבור. אבל אני הייתי באמצע הדיבור, ואני אמרתי את שלי, עכשיו-

הדר מימון: אז אני באותו, באותו ענין, אני רוצה להעיר הערה. כמו שהיא חברת המועצה, אני גם רוצה להעיר הערה-

יעלה מקליס: אבל היא מעירה בכבוד ואתה פחות. אם אתה רוצה לדבר-

הדר מימון: נו באמת, אני לא אוהב, אני לא אוהב את חלוקת הציונים הזאת, זה לא עושה לי נוח-

יעלה מקליס: אתה לא אוהב, אבל מה לעשות? אני לא אוהבת שאתה מפריע לי באמצע משפט.

הדר מימון: אני פה בהתנדבות, את בשכר. את צריכה לנהוג בי בכבוד, זה לא נעים-

יעלה מקליס: הדר, אני לא אוהבת שאתה מפריע לי גם אם אתה מקבל שכר או לא מקבל שכר-

הדר מימון: יעלה, זה לא נעים-

יעלה מקליס: זה לא מנומס מה שאתה עושה-

הדר מימון: זה לא נעים, זה לא נעים.

יעלה מקליס: זה לא נעים שאתה לא נותן לאף אחד לגמור משפט-

הדר מימון: את צריכה לכבד אותנו, את חברי המועצה שלך.

יעלה מקליס: תתרגל לכבד את האנשים ותקבל את הכבוד.

הדר מימון: אפשר לדבר?

יעלה מקליס: אם זה כל כך חשוב, בבקשה.

הדר מימון: תודה. אנחנו כאן חברי מועצת העיר, התפקיד שלנו וחלק מהתפיסה הביטחונית של מדינת ישראל ושל פיקוד העורף, זה להחזיר את החיים מה שיותר מהר למסלולם. למה? הרעיון של החמאס זה לזרוע פה תבהלה, בהלה, להוציא אתכם מהשיווי משקל של החיים בכלל. חודש ימים הילדים בבית. אנשים שלא יכולים ללכת גם לעבודה כי הבעל במילואים, הילדים בבית, האמא לא הולכת לעבודה. יש פה כאוס מוחלט. התפקיד שלנו כחברי מועצה ושלך כראש העיר, להוביל חזרה לשגרה מה שיותר מהר בצורה בטוחה. זה שנפל טיל בסביון, שלשום בלילה, אז נפל טיל, זה קורה. אבל הרעיון הוא שלא מדינה שלמה עם 200 אלף עקורים והמדינה חודש ימים לא מתנהלת. התפקיד שלנו הוא להחזיר את המצב לשגרה כמה שיותר מהר. שנייה, אם כל אחד, אם אתם תשאלו, ואפשר לשאול, לעשות סקר- תראי תחושת הביטחון היא משהו שהוא סובייקטיבי לאנשים. כולנו מרגישים שתחושת הביטחון הלכה לאיבוד כתוצאה מהשביעי לאוקטובר, אבל אין מה לעשות, זה המצב.

אתי פרץ: חזרנו 50% אח"כ 70%.

הדר מימון: סליחה, אבל אם יש לנו בתי ספר שממוגנים מלא, מה העניין עכשיו-

יעלה מקליס: ברור, ברור, אבל אתה לא שאלת את השאלה בכלל. מי שממוגן מלא חוזר מלא.

הדר מימון: אז אני שואל עכשיו שאלה-

יעלה מקליס: רגע, רגע, תעצור רגע, תעצור רגע, לא הבנת. לא, לא, לא, בוא, תעצור רגע ותשמע ותקשיב-

הדר מימון: אז שאלתי שאלה ולא קיבלתי תשובה. שאלתי לגבי-

יעלה מקליס: אז אני אגיד עוד פעם. לא, לא, אתה רואה, אתה לא מקשיב. אז בוא, אני אסביר לך עוד פעם-

הדר מימון: תני לי לסיים, אחר כך תעני-

יעלה מקליס: לא, אבל אתה מדבר, לא עובדות. בוא נחזור למה שאמרתי. בתי הספר יפעלו בהתאם להיקף המרחבים המוגנים הקיימים בהם. אם בהרצל יש מרחבים מוגנים לכל תלמידי בית הספר, כולם מגיעים-

הדר מימון: יופי. שאלה-

יעלה מקליס: אם ביהודה הלוי, תן לי לסיים. אם ביהודה הלוי-

אורי שנהר: רגע, רגע, יעלה, אין כל כך הרבה בתי ספר, תגידי בית ספר, בית ספר מה קורה.

יעלה מקליס: רגע, רגע, שנייה, אז אני אומרת.

אורי שנהר: בתיכון, בחטיבות-

יעלה מקליס: שנייה, ביהודה הלוי, יש מענה לכל הילדים, אז כל הילדים מגיעים, גם הגנים וגם המעונות יום שנמצאים בתוך המעון-

הדר מימון: מעולה-

יעלה מקליס: שנייה, עכשיו, תיכון מקיף יהוד עובד, חלקו במתקן הקיים וחלקו בהרצל הישן. זה אומר שיש להם פי שתיים יכולת הכלה של תלמידים ממה שהיה להם, רק במתקן האחד בקמפוס המקורי שלהם.

אורי שנהר: ועדיין, ועדיין-

יעלה מקליס: ועדיין זה לא מלא-

אורי שנהר: כמה? חמישים אחוז?

יעלה מקליס: קצת יותר לדעתי.

הדר מימון: הילדים לא חוזרים לבית ספר אבל. הילדים שלי לא חזרו לבית הספר-

יעלה מקליס: קצת יותר- לא נכון.

אורי שנהר: באיזה בית ספר?

הדר מימון: גם בתיכון וגם בחטיבות.

שימי בונפיל: אבל התיכון עובד-

הדר מימון: בוא, עזוב, עובדים בזום, נו באמת, אתם לא יודעים מה קורה בעיר?

יעלה מקליס: לא מלא, לא מלא. בחטיבות ביניים-

הדר מימון: הילדים בבית-

פרוטוקול מועצה שלא מן המניין מס' 12/23

מיום 9/11/23

עמוד 7 מתוך 22

איציק לנדר: ומה קורה ברמז?

הדר מימון: ילדים שהולכים לבגרויות-

אורי שנהר: הדר, רגע, בוא נקבל תמונה, בית ספר, בית ספר, מה קורה. אז התיכון חצי או שבעים אחוז.

יעלה מקליס: בין 60 ל-50.

אורי שנהר: בפועל זה יום כן יום לא-

יעלה מקליס: לא, המנהל יש לו את האוטוריטה. חלק מהילדים הוא מביא יותר, חלק הוא מביא פחות, והוא גם את המב"ר שם את כולם בהרצל, כדי שהם באמת יהיו להם את המסגרת. הוא חושב שזה חשוב במיוחד שהילדים האלו ילמדו כמה שיותר. בסדר? זה ההחלטה שלו. ואני הייתי אצלו היום במקרה, ואני יכולה להגיד לכם שרוב ההורים מבינים ומרוצים. תמיד יש כאלו שלא הבינו, כן הבינו, קצת כעסו, קצת לא עבר המסר, קצת המורה לא אמרה, קצת הנהגת הורים לא הבהירה. אבל בסך הכל, יש עבודה טובה. במיוחד כשאתן מנהלת את הקמפוס של הרצל-

הדר מימון: אבל אני לא כל כך הבנתי את התשובה. אז הבית ספר תיכון, יש לו מיגון מלא ועדיין הם לא חוזרים ללימודים?

אורי שנהר: אין לו מיגון מלא.

יעלה מקליס: שישים, שבעים אחוז מהילדים מגיעים כל פעם ללימודים-

שמוליק רוטמן: יחד עם הרצל, יחד עם הרצל.

יעלה מקליס: אחר כך, חטיבות הביניים, בהתאם לקיבולת של המרתף, המקלט, המרחב המוגן שיש להם בבתי הספר-

שמואל רוטמן: קרי, כמה זה יוצא בערך?

הדר מימון: מה עם פיקוד העורף שיושב שם, אבל?

יעלה מקליס: רגע, רגע. שנייה, שנייה-

אורי שנהר: רגע, לא אמרת מה קורה בחטיבות ביניים.

יעלה מקליס: אמרתי, יש הבדל בין סביונים לבין פסגות. אני לא רוצה להטעות.

אורי שנהר: יש בית ספר שהוא מלא, שהוא חוזר למלא?

יעלה מקליס: אמרתי, ביהודה הלוי והרצל מלאים, מלאים-

אורי שנהר: בהרצל, כי הם חדשים.

ליאור גלבוש: ומה קורה ברמז?

פרוטוקול מועצה שלא מן המניין מס' 12/23

מיום 9/11/23

עמוד 8 מתוך 22

יעלה מקליס: עכשיו, במעלה, לפי מה שלמדנו היום, בית ספר במעלה יכול לחזור ב-100%. זה מה שלמדנו היום. עכשיו, לגבי החטיבות, אני לא זוכרת את המספרים, אבל הם גם ביום שישי לומדים. זאת אומרת, בחטיבות, הם משתדלים לנצל את כל השבוע, כולל ימי שישי. לגבי גני הילדים. אנחנו מחזירים את כל גני הילדים לשישה ימים מלאים. שישה ימים, משבע וחצי בבוקר ועד שתיים אחרי הצהריים, מתכונת רגילה. גני הילדים שממוגנים במתקן שלהם המקורי, יישארו במתקן, מי שלומד בבתי הספר או במתקן חליפי, ימשיך לפעול במתקן חליפי ביום מלא. זה פחות או יותר מערכת החינוך העירונית שלנו. בית ספר רמז, בזמנו הוצע להם לעבור להרצל, והם לא רצו-

ליאור גלבוש: מי זה "הם"?

יעלה מקליס: המנהלת והנהגת ההורים. הנהגת ההורים והמנהלת קיימו עם מנהלת אגף החינוך, עם מנכ"ל העירייה ואיתי, זום, ובסוף הם עשו שיחה פנימית ביניהם, והם הודיעו לנו שהם לא רוצים לעבור. אז הם נשארו עם רמז-

הדר מימון: אז מה זה אומר, שהם לא לומדים?

יעלה מקליס: זה אומר שכרגע יש להם את המקלט הגדול, שהוא מוגן תקני, ויש את המקלט הקטן, שפיקוד העורף לא אישר אותו כמיגון תקני, אבל הוא אמר שהוא מבחינת הכי מוגן שיש, הוא כן אפשרי. עכשיו, אנחנו מבינים שזה בכל מקרה נותן מענה לכ-50% מתלמידי בית הספר-

שמואל רוטמן: שניהם ביחד?

יעלה מקליס: כן. ולכן, מבחינת העדיפות הראשונה, בית ספר רמז הוא הראשון, וגם מסיבות טכניות של נגישות וכולי, הוא הראשון שאנחנו רוצים לתת לו את הממ"ד שאנחנו רוצים לאשר היום. בית ספר היוכל, גם אין 100%, כמה אמרנו אחוזים?

גיל סימנהויז: 18 כיתות.

יעלה מקליס: שני שליש פחות או יותר מענה. יש 18 כיתות, יש כמעט 24, אז יש שם בערך שני שליש מרחב מוגן תקני-

שימי בונפיל: שגם נתנו אופציה נוספת לגבי ההשלמה באולם הספורט.

יעלה מקליס: כן, ובודקים אפשרות להשלמות באולם הספורט-

ליאור גלבוש: רק סליחה על הבורות, הממ"דים האלה מה הגודל שלהם? כמה ילדים יכולים להכיל?

יעלה מקליס: 15 מטר, בערך 30 ילדים.

ליאור גלבוש: כיתה אחת?

יעלה מקליס: כן.

ליאור גלבוש: אז כמה צריך בשביל-

שמואל רוטמן: רגע, לא הגענו לזה.

יעלה מקליס: אבל רגע, לא הגענו לזה.

מדברים ביחד

ליאור גלבוש: רק שאלה טכנית. 5? 5 כיתות, זה מה שחסר?

פרוטוקול מועצה שלא מן המניין מס' 12/23

מיום 9/11/23

עמוד 9 מתוך 22

שימי בונפיל: בהתאם למרחק.

יעלה מקליס: רגע, נדבר על זה. זה פחות או יותר-

אורי שנהר: רגע, אורנים-

יעלה מקליס: כן, אורנים גם קיים פער מסוים. היום מירי הייתה שם, עשו יחד עם המנהלת איזשהו תיקון בציוות של הילדים לכל אחד מהמתחמים, ולפי טענת מירי אפשר להכניס יותר מ-50% למרחב מוגן תקני ב-90 שניות. הם עשו אפילו-

שמואל רוטמן: מה זאת אומרת יותר מ-50%? היא אמרה שהכול, שכולם-

יעלה מקליס: הם עשו תרגיל. אני אגיד ככה, בחט"צ זה 100% כי זה מבנה חדש. לגבי המבנים של הילדים היותר גדולים, זה תלוי, מאחר והם נמצאים במבנה הישן, בקומה השנייה, אז היה צורך להתאים את הירידה שלהם למקלט, בהתאם לגרמי המדרגות, ובהתאם לשיתוף פעולה. גם דובר על שימוש במקלט הגדול בחוץ. יותר מ-50% מהילדים יכולים להגיע, ואולי אפילו היא אמרה 70% או משהו-

גיל סימנהויז: באורנים אין בעיה במקום במקלט-

יעלה מקליס: של ה-90 שניות, של ה-90 שניות.

שמואל רוטמן: אז לא הבנתי, מה התוצאה? לפי מה שהבנתי ממירי, כביכול 100% יכולים להגיע-

יעלה מקליס: לא.

שמואל רוטמן: כן.

יעלה מקליס: לא בזמן שהם-

שמואל רוטמן: מקום יש. מהמקום הרחוק, מהכיתה הרחוקה ביותר, תרגלו ביחד. לקח דקה וחצי, פעם שנייה, דקה 26, כל הילדים הגיעו.

יעלה מקליס: אבל זה שתי שכבות רק. זה לא כולם-

שמואל רוטמן: אבל זה הרחוקות שצריכות להגיע-

שימי בונפיל: דקה וחצי, אתה לא תיקח את -

יוסי חזן: זה גבולי, זה מפחיד.

שמואל רוטמן: אני לא בעד לקחת, אני רוצה להבין את הנתונים.

יעלה מקליס: יש את המקלט הגדול שיש בו הרבה מקום, רק שהוא רחוק מהכיתות.

שימי בונפיל: מקום יש. כמו ברמז, מקום יש.

אורי שנהר: זה הכדורסל?

יעלה מקליס: החדר שקט הזה.

שמואל רוטמן: מה הקו התחתון באורנים?

יעלה מקליס: מעל 50% מהילדים יכולים להגיע.

אורי שנהר: יעלה, זה אומר שבעצם יש שלושה בתי ספר, שיש להם פתרון: יהודה הלוי, הרצל החדש ובמעלה. מלא.

יעלה מקליס: כן.

אורי שנהר: והשאר חלקית ברמה כזו או אחרת.

יעלה מקליס: כן.

הדר מימון: אז מה הרעיון של הסקר הזה? לא כל כך הבנתי, אז מה הטעם בסקר? אם אנחנו קיבלנו את ההחלטה שזה באופן חלקי, אז מה הסקר נותן? שאנחנו מחזירים את העיר אחורה לפוליגונים צהובים, הגם שיש לנו פתרונות?

יעלה מקליס: לא, אתה עוד פעם לא הבנת. למה אתה לא מבין? מי שיש לו פתרון במרחב מוגן תקני, 50%, 60%, 70%, 100%, בא לפי האחוזים האלו. צהוב אומר, לפי הקיבולת של המרחב המוגן התקני, מגיעים למוסדות החינוך. אז אני חוזרת-

הדר מימון: מצוין, יופי. אז מה הרעיון של הסקר?

יעלה מקליס: הרצל החדש, יש לו קיבולת של 100%, הם באים 100%-

הדר מימון: אבל אנחנו מחליטים-

יעלה מקליס: יהודה הלוי, למה, אתה לא מבין אז אתה מפריע-

הדר מימון: לא, אני שואל אותך, אנחנו מחליטים אז מה הרעיון של הסקר?

יעלה מקליס: לגבי האורנים, יש 55% פתרון של מרחב מוגן תקני וב-90 שניות. האם אנחנו נשארים עם 55% שבאים לבית הספר-

הדר מימון: אז את זה שאלת את ההורים באורנים? אני שואל שאלה-

יעלה מקליס: לא, שאלנו את כל ההורים בעיר.

הדר מימון: לא, אבל למה את שואלת את כל ההורים בעיר? כאשר זה לא רלוונטי לתלמידים בהרצל, שיש להם מענה מלא. למה אותם הם צריכים לקבל את ההחלטה של הורים אחרים, שאין להם מענה? מה הרעיון פה? הרי את כעירייה, יש לך מענה בטחוני מלא בהרצל. החברה בהרצל חוזרים ללמוד. מה העניין הזה? למה עושים סקר בכל העיר? כולנו מפחדים, אבל אם יש לנו מענה מלא, בוא נעשה את זה. נחזיר את האנשים לשגרה.

שימי בונפיל: זה מה שאנחנו עושים.

יעלה מקליס: אבל זה מה שאנחנו עושים, אני לא מבינה על מה אתה-

הדר מימון: אבל אני שאלתי אותך ואת אומרת לי שהסקר, הוא לא להרצל, הוא לכל העיר, שישפיע על הרצל. מה הרעיון?

שימי בונפיל: הרעיון שבבית ספר הרצל יש 100% מיגון, אבל ההורים לא ישלחו את התלמידים כי הם פוחדים-

הדר מימון: לא, אבל זה לא העניין. אבל התפקיד שלנו לקבל את ההחלטה, שימי.

שמואל רוטמן: בהרצל כולם ילמדו?

הדר מימון: למה שלא ילמדו?

יעלה מקליס: כן, כולם לומדים.

שימי בונפיל: כי גם אם יש לך מיגון, ההורים חוששים לשלוח או לא לשלוח.

הדר מימון: אז בשביל זה אני שואל, למה אנחנו צריכים סקר של כלל תושבי העיר לגבי הרצל. למה לא לעשות את הסקר לגבי הרצל? הרי יש לו מענה ב-100%. יש לו מענה ב-100% אז למה צריך לעשות סקר בהרצל?

יעלה מקליס: בסדר. הבנתי-

הדר מימון: לא, למה בסדר? בואי תעני לי.

יעלה מקליס: די. עשינו כבר. גמרנו. כן, תודה.

הדר מימון: מה זה אומר? אז לא מתייחסים לסקר? למה את צוחקת? סליחה, אורי השאלה שלי לא-

אורי שנהר: היא שאלה הגיונית. שאלת שאלה הגיונית. הסקר נעשה, הוא לא מחייב אותנו כי ההחלטה, כמו שאמרנו, היא של העירייה.

יעלה מקליס: טוב.

הדר מימון: אז הסקר הוא לא רלוונטי. עכשיו קיבלתי את התשובה.

אורי שנהר: למה לא רלוונטי? הוא שיקול אך לא מחייב, זה נשמע לי הגיוני. אתה צודק שאפשר היה אולי לעשות פילוחים אחרים. לא נעשה. בואו נמשיך.

יעלה מקליס: טוב. אני רוצה, קודם כל-

הדר מימון: את רואה, הוא אומר שאני צודק-

יעלה מקליס: לספר לכם על קבוצת הוואטסאפ העירוני שנפתחה לחירום, שנקראת תושבים ותושבות מחוברים בחירום בשגרה. מי שלא הצטרף, מוזמן להצטרף. נשלחים שם עדכונים שוטפים. גם לגבי המצב הביטחוני, הנחיות פיקוד העורף, שגרת בלימודים, שירותי עירייה, ופעילויות הפגה שמתבצעות ברחבי העיר-

הדר מימון: לגבי העדכונים אני רוצה להעיר הערה, אני כתבתי את זה כבר כמה פעמים. ההערה מובנית ליועץ המשפטי של עיריית יהוד. אנחנו נמצאים עדיין גם חרף המלחמה והכל, אנחנו עדיין נמצאים בתקופת בחירות. אני אין לי בעיה להוציא עדכונים לתושבים, אבל העדכונים האלה צריכים לעמוד במגבלות החוק. והעדכונים האלה במגבלות החוק הם לא עדכונים של יעלה מקליס, הם עדכונים של עיריית יהוד, נקודה. אני מבקש לשים את הדבר הזה, עיריית יהוד-מונוסון, יש הנחיה חד משמעית של היועץ המשפטי, אנחנו פה לא רוקדים ולא עושים תעמולת בחירות בתקופת בחירות, בתקופת מלחמה. זה לא יאה, והגם שבזה תקופת בחירות, בואו חבר'ה, בואו נכבד גם את ה- לא לא, אני אומר את זה לך ואני אומר את זה ליועץ המשפטי. זה תפקיד שלו, בחצי שנה לפני בחירות, לאשר כל פרסום עירוני. אני מבקש ממך רוני, לשים לב לדבר הזה, לא יכולים לצאת הודעות בשמה של יעלה מקליס, חתומה על ההודעות, ויעלה מקליס באמצע ההודעות בעדכוני העיר, בנושא ביטחוני, יעלה מקליס מובילה ויעלה מקליס תדרוש-

אתי פרץ: אם הייתי ראש עיר, הייתי מוציאה פי שתיים ממה שהיא מוציאה-

הדר מימון: לא, לא, סליחה-

פרוטוקול מועצה שלא מן המניין מס' 12/23

מיום 9/11/23

עמוד 12 מתוך 22

אתי פרץ: היא יכולה להוציא מה שהיא רוצה, מספיק כבר-

הדר מימון: לא, לא, לא, סליחה, סליחה-

אתי פרץ: שתעשה מה שהיא רוצה, מה זה הדבר הזה-

הדר מימון: יש חוק. יש חוק, וצריך לכבד את החוק, ולא עושים תעמולת בחירות, ולא עושים תעמולת בחירות, לא עושים תעמולת בחירות-

אתי פרץ: אין בחירות, אין בחירות. כשיהיו בחירות, נעצור תעמולה-

הדר מימון: קודם כל, יש בחירות-

אתי פרץ: אין בחירות.

הדר מימון: את רואה אז את לא יודעת-

אתי פרץ: יש בינואר, לא יהיה. הלאה-

הדר מימון: יופי. אז חצי שנה לפני בחירות, לא עושים תעמולת בחירות-

אתי פרץ: אנחנו בזמן מלחמה-

הדר מימון: יש הנחיות של היועץ המשפטי לממשלה. יש גם הנחיה- לא, לא, לא סליחה, תעבדי לפי החוק גבירתתי.

יעלה מקליס: טוב, הבנתי, תודה רבה. אנחנו גם, אני מפנה אתכם לתוכניות פעילות לאזרחים הוותיקים-

הדר מימון: את לא צריכה להבין. היועץ המשפטי צריך להבין והוא צריך להנחות אותך.

יעלה מקליס: הדר, ביקשת כבוד, תיתן כבוד. אתה לא יכול לקבל כבוד בלי לתת כבוד. שמעת?-

הדר מימון: את צריכה למלא את החוק והיועץ המשפטי, זה שאת בתקופת מלחמה, זה לא אומר שאת מעל החוק. בואי, תזכרי את זה. תכבדי את החוק.

יעלה מקליס: שמענו אותך פעם, שמענו אותך פעמיים, שמענו אותך פעם שלישית, ואני מבקשת ממך עכשיו לא להתפרץ ולא להפריע למהלך הדיון.

הדר מימון: תכבדי את החוק, תכבדי את החוק-

יעלה מקליס: יפה. תכנית פעילות לאזרחים הוותיקים, יש לנו תכנית פעילות של הפגה ותמיכה לאזרחים הוותיקים, חשוב במיוחד להוציא אותם מהבית, לתת להם קצת פעילות, שיתאווררו, שיעשו קצת יוגה, יוגה צחוק עוד יותר טוב, הרצאות, סריגה, מעגלי שיח וכולי. 30 יום לשביעי לאוקטובר, עמדנו דקה דומיה לזכר כל הנרצחים והנספים ב"חרבות ברזל". התפללנו להחלמת הפצועים ולהשבת החטופים הביתה. אני מזמינה אתכם גם לשים לב לשלט הגדול שנמצא על קיר העירייה, עם כל התמונות של השבויים והחטופים, ואנחנו כולנו מייחלים לשובם הביתה בשלום. מקלטים עירוניים, מקלטים ציבוריים נפתחו ביום שבת, שמחת תורה, עשינו עבודה של ניקיון ושיפוץ, וזכינו גם ליהנות מהעובדה שבמהלך השנה וחצי האחרונים, נעשתה עבודה יסודית בתוך המקלטים ליצירת מקום של מים וחשמל וניקיון וכולי, ומשאבות, כך שבצמם רוב המקלטים היו שמישים, ומקסימום היו צריכים כמה תיקונים קלים, כדי שהציבור יכול להשתמש בהם במקרה של אועקה. עשינו גם עוד פעולה, פנו אלינו לגבי מקלטים פרטיים, חלק לא הצליחו לפנות אותם, בראשותו של ליאור בוקר, הוא גם עסק בפינוי מקלטים פרטיים, כלומר בבתי משותפים, עזרנו, וגם שימי מאוד עזר עם צוות של מתנדבים, פינו את המקלטים, ניקו אותם, סידרו אותם, ואפילו גייסנו איש יקר, חשמלאי, שעשה שם תיקוני חשמל, ניסים חרד המהמם, שתיקן בהתנדבות עבור הדיירים את החשמל במקלטים, ויצר תאורה וכולי. אני אגיד שחלק מימנו גם מתקציב העירייה, חומרי עבודה

וכולי, כדי שיתאפשר גם הטיפול במקלטים הללו. זהו, אני אשתף אתכם בכך שהמתנ"ס העירוני מקיים קורסים בפעילות הפגה, חלקן חינוכיות וחלקן מסובסדות, בין הפעילויות, ריקודים, ריקודים סלונים, תוכניות חוסן, צהרונים, וגם הייתה פעילות ספורט, כדורסל, כדורשת ועוד, ועוד, ועוד. עוד דבר מרגש שהיה אתמול, שתי חיילות של פיקוד העורף התחתנו אתמול, והייתה חגיגה גדולה, הכל בהתנדבות, הגיע גם עברי לידר לשמח את הזוג, גם הגיעו אתניקס ושרו. בקיצור, היה גם הרבה אור בתוך המלחמה המורכבת הזאת שאותה אנחנו מנהלים היום. זהו, בגדול, הדברים החשובים-

הדר מימון: עשו פרויקט בכיכר התיכון של תליית דגלים-

יעלה מקליס: רגע-

שימי בונפיל: עם רותי, אני מכיר-

יעלה מקליס: אני רוצה להוסיף שני דברים נוספים. אחד, אנחנו בקמפיין של תליית דגלים ברחבי העיר, גם העסקים, ביג, קניון סביונים, רשת HP הישן ועוד, תלו דגלים מאוד משמעותיים ברחבי העיר על ה-

הדר מימון: תודה לגיל על היוזמה בעניין, ומאמאנט-

יעלה מקליס: למה מפריעים לי? אני לא מבינה-

הדר מימון: שאלתי שאלה-

יעלה מקליס: הדגלים נתלים גם במוסדות החינוך, וכמובן שהתושבים היו שמחים להצטרף, וחלקם גם תלו דגלים בביתם. עוד קמפיין שעשינו זה קמפיין של קנייה מעסקים המקומיים, קמפיין שיצא על ידי מנהלת האזורי תעסוקה ועסקים לקנייה, גם מתוכנן קידום מכירות ועידוד התושבים לבוא לקנות בעסקים שלנו, לאור הקושי שהם מתמודדים אתו במלחמה הזאת. בוודאי יש עוד דברים שיש לעדכן. יש עוד משהו שכדאי לעדכן? יש כמה פרויקטים באגף לשירותים חברתיים, בין היתר קבוצה של אימהות לילדים שהבני זוג גויסו. עוזרים להם בבייביסיטר, בשמירה לילדים ובכל מיני עזרה נוספת. יש לנו את מרכזת המתנדבים נעמי יחד עם אורית, שמרכזות את המשפחות המתארחות מהצפון והדרום ונותנות להם מענה. חלקם בבתים פרטיים, חלקם ממש קיבלו דירה משלהם, שחלק אפילו תרמו אותה. והם עושות העבודה, באמת נותנים להם הכל. אני יכולה להגיד שגם נכנסתי היום לחדרו של סגן ראש העיר, והוא היה מלא במשחקים לתרומת הילדים. חשבנו שהוא פתח חנות. אז באמת יישר כוח לכל הקהילה שמתנדבת בצורה מעוררת השראה. מרכז משפחות להורים לילדים בעלי צרכים מיוחדים, גם כן עושים פעילויות מיוחדות למשפחות, ויש הרבה מאוד יוזמות, ואני אסיים בזה שהאגף לשירותים חברתיים יזם התקשרות לכל ותיקי העיר אשר זכו לשיחת טלפון ושאלה לשלומם וצרכיהם, וסך הכל הגיעו ל-50% מענה, שזה היה מאוד מאוד יפה.

שימי בונפיל: 2,600 איש.

יעלה מקליס: 2,600 איש ענו.

אורי שנהר: מאיזה גיל זה?

מדברים ביחד

יצחק לנדר: יש פה הרבה דברים יפים, דברים טובים שעושים. משהו ששמעתי ממנהל המתנ"ס. בית ספר "נר ישראל" באולם "ששון" שם-

יעלה מקליס: כן-

שימי בונפיל: באולם ששון-

אורי שנהר: ושם היו שם גם שלטים של כל החטופים והם תלשו אותם. האם שמעתם על זה?

פרוטוקול מועצה שלא מן המניין מס' 12/23

מיום 9/11/23

עמוד 14 מתוך 22

יעלה מקליס: לא, לא שמעתי על זה.

ליאור גלבוש: מי זה הם? מי תלש?

יצחק לנדר: או המנהל נתן על זה אישור להוציא את זה, או משהו כזה.

שימי בונפיל: לא, לא, לא נראה לי.

מדברים ביחד

גיל סימנהויז: התלונה שם הייתה על משהו אחר.

שימי בונפיל: לא על החטופים, על בחורות עירומות או משהו כזה. הם ביקשו להוציא אותם. זהו. זה מה שאני יודע.

מדברים ביחד

יוסי חזן: רגע, מי אמר לך? רונן?

יצחק לנדר: כן, דיברתי עם רונן על הסיפור, והוא סיפר לי שזה, היה שם משהו-

מדברים ביחד

גיל סימנהויז: לא היו שם תמונות של החטופים. יש שם תמונות, שמאחר וכרגע האולם הועמד לטובת בית ספר נר ישראל, שהוא בית ספר חרדי, אז הם ביקשו והם קיבלו אל-בד כדי לכסות את התמונות ואחרי זה מורידים את האל-בד, אחרי הצהריים, אחרי שהם יוצאים.

יצחק לנדר: את האל-בד זה פתרון שנתנו כדי לכסות, אבל לפני זה, תלשו.

הדר מימון: לא היה של חטופים.

יצחק לנדר: בוא נגיד ככה, מנהל המתנ"ס, זה לא סתם בן אדם. אני מדבר עם בן אדם נורמטיבי, בסדר?

גיל סימנהויז: אף אחד לא מזלזל במנהל המתנ"ס-

שימי בונפיל: אבל היינו שם, בביקור פעמיים-

גיל סימנהויז: אנחנו בעת מיוחדת וצריך לדעת לכבד את כולם-

יצחק לנדר: את כולם. וברגע שביקשו לכסות את התמונות והבנו את הצורך אז סיפקנו להם את האל-בד והכל בסדר-

אורי שנהר: אבל זה לא היה החטופים. בוודאות. אני הייתי שם.

יצחק לנדר: לא קרה כלום.

מדברים ביחד

יעלה מקליס: גיל מכיר את הסיטואציה-

גיל סימנהויז: כן, יש לי גם תמונות אם אתם רוצים-

יעלה מקליס: טוב אני חוזרת, אני חוזרת, אני חוזרת ומודה, באמת לכל עובדי העירייה שעושים ימים כלילות, לטובת הביטחון שלנו במהלך המלחמה. אני רוצה להביע הערכה ותודה לכל המתנדבים שבאמת עושים יוזמות מדהימות. חלקם, באמת אנשים שהם גייסו את כל הכוחות שלהם וכל היכולת שלהם, לטובת גם המשפחות המתארחות, גם לגבי חיילי צה"ל, גם לגבי אנשים פה בעיר כולל תרומות למשפחות נזקקות שהתגלתה הנזקקות שלהם במהלך הלחימה וכאלו שעוד מוכרות גם באגף לשירותים חברתיים קודם לכן, ובאמת הקהילה ובכלל, העם שלנו מתגלה במיטבו בימים האלו, וכמו שאומרת הסיסמה "רק ביחד ננצח". טוב, אז באופטימיות זו אנחנו נעבור לסדר היום.

סעיף מס' 2 - אישור מועצת העיר לפתיחת תב"ר לטובת הצבת מרחבים מוגנים מוסדיים במוסדות חינוך, בסך של 2,800,000 ש"ח.

יעלה מקליס: ההצעה, ההצעת החלטה, אישור מועצת העיר לפתיחת תב"ר לטובת הצבת מרחבים מוגנים מוסדיים במוסדות החינוך, בסך 2.8 מיליון שקל. מקורות מימון קרן מקרקעין, קרן השבחה ויתרות מענקי פיס. מאז פרוץ מלחמת "חרבות ברזל" פועלת העירייה במתכונת חירום בהתאם להנחיות ומדיניות התגוננות של פיקוד העורף. מאז שפיקוד העורף אפשר להפעיל את מערכת החינוך, מפעילה העירייה את כל גני הילדים באופן מלא ואת כלל בתי הספר היסודיים, החטיבות והתיכונים באופן חלקי, כך שכמות הילדים המוזמנים לבתי הספר בכל יום תואמת את גודל המרחב המוגן, המרחבים המוגנים התקניים הקיימים בכל, בית הספר. העירייה אף מאפשרת לגנים פרטיים לפעול במבני עירייה בהם מרחבים מוגנים תקינים. בהתאם להנחיות פיקוד העורף נוכח האיום על רקטות לאזורנו, לא ניתן להציב בעיר מיגוניות אלא רק מרחבים מוגנים מוסדיים, שנקראים ממ"מים תקינים המיוצרים על ידי ספקים מאושרים על ידי פיקוד העורף. בתי הספר הרצל ויהודה לוי פועלים במבנים חדשים בהם קיימים מרחבים מוגנים תקינים הנותנים מענה לכלל תלמידי בית הספר ואנשי הצוות במוסד ואף לגני הילדים עירוניים ופרטיים בעוד יתר בתי הספר פועלים במבנים אשר אינם נותנים פתרונות מגון תקני לכלל התלמידים ואנשי הצוות. הפערים הגדולים ביותר קיימים בבית ספר רמז ונר ישראל אשר אינם יכולים להביא לפחות 50% מסך תלמידי המוסד כפי שמתאפשר ביתר בתי הספר. על מנת להעמיד את שני בתי הספר לפחות 50% מסך התלמידים, לבית הספר רמז נדרשים במידי 4-5 ממ"מים ולבית הספר נר ישראל 4, אשר יוצבו במיקום מתאים ומתואם עם מנהל בית הספר. עלות מרחב מוגן מוסדי בגודל של כ-15 מטר, היכול לתת מענה מיגוני לשהות לכיתה אחת, עומדת על סך של בין 150 ל-190 אלף ש"ח, לא כולל עלות הובלה והכנת השטח המוערכים ב-70 אלף ש"ח נוספים וגם צריך להוסיף על זמן מע"מ. נוכח הצורך הדחוף להצבת ממ"מים במסגרות חינוך למען הצלת חיים של תלמידים ואנשי צוות בעת מלחמה ומתן אפשרות להחזרת מערכת החינוך לפעילות בהיקפים גדולים יותר, כך שכל בתי הספר יעמדו לפחות על 50% פתרון מגוני תקני. מבוקש לאשר תב"ר בסך 2.8 מיליון שקל. הצעת החלטה מועצת העיר מאשרת פתיחת תב"ר, הצבת מרחבים מוגנים מוסדיים במוסדות החינוך בסך 2.8 מיליון שקל. מקורות מימון, קרן מקרקעין, קרן השבחה או יתרות מענקי פיס.

ליאור גלבוש: רגע, אני פשוט לא מבין, כמה ממ"מים הולכים לעמוד ברמז? ארבעה? חמישה? כי אני קיבלתי המון, המון פניות מהורים שטוענים שפחות משישה, זה לא נותן לנו את המענה. אז אולי פשוט, תתקני אותנו. אני בטוח שיש לך נתונים יותר טובים.

גיל סימנהויז: אני קיבלתי גם פניות של תושבים שיודעים להביא מרחבים מוגנים ב-35 אלף שקל, אז לא כל דבר שמישהו אומר-

ליאור גלבוש: אני שואל, זה התפקיד, אני נציג ציבור, פונים אליי, אני שואל. בצורה מכובדת.

גיל סימנהויז: כל מרחב מוגן כזה, יכול להכיל לפחות כיתה, בהתאם למרחבים המוגנים הקיימים בבית הספר ובהתאם-

ליאור גלבוש: כולל זה שלא תיקני.

גיל סימנהויז: יש מרחב מוגן גדול מתחת לאולם ספורט בבית ספר רמז שיכול להכיל כמות מאד מאד גדולה של ילדים. על מנת לתת עוד פתרון, כדי להגיע לפחות ל-50%, כמו שראש העיר אמרה, אם לא יותר-

פרוטוקול מועצה שלא מן המניין מס' 12/23

מיום 9/11/23

עמוד 16 מתוך 22

ליאור גלבווע: זה כולל המרחב הלא תקני? סליחה שאני לא-

גיל סימנהויז: לא, לא-

ליאור גלבווע: שמים אותו בצד, כן.

גיל סימנהויז: צריך להביא פתרון לעוד ארבע או חמש כיתות, שכל כיתה זה מרחב מוגן. מרחב מוגן כזה של חמישה עשר מטרים, יכול להכיל כיתה-

ליאור גלבווע: ארבע או חמש?

גיל שקד: אני אומר, זה בין ארבע לחמש, בהתאם למיקומים ובהתאם למה שאפשר לשים. יש עניין של גישה, כל מרחב מוגן כזה שוקל כ-200 טון. צריך לסדר איזה משאית שבאה עם גישה עם מנוף-

ליאור גלבווע: 200 טון-

גיל סימנהויז: בין 150 ל-200 טון.

שמואל רוטמן: זה יותר מ-25 טון, אבל לא חשוב, אני התקנתי בבית אחד של 20 מטר מרובע. אבל לא חשוב, סליחה, אני לא מתווכח-

יעלה מקליס: רוטמן, לא התקנת אחד שהוא מתאים למוסדות חינוך.

שמואל רוטמן: התקנתי, התקנתי.

גיל סימנהויז: כמה אמרת?

שמואל רוטמן: 55 טון, אבל לא חשוב-

יוסי חזן: אבל מה זה משנה.

מדברים ביחד

ליאור גלבווע: זאת אומרת, כרגע אנחנו לא יודעים כמה ניתן יהיה להעמיד שם בין ארבעה לחמישה?

יעלה מקליס: כן.

בן ציון רזניק: למה זה חשוב שמוליק, אם זה 50 טון או 200 טון?

שמואל רוטמן: לא חשוב, לא חשוב.

מדברים ביחד

הדר מימון: אבל הוא שאל שאלה על כמות, אתם עונים לו על משקל, נו באמת. אולי תחדד את השאלה-

ליאור גלבווע: לא, השאלה הייתה חדה מאד-

שמואל רוטמן: גיל, תתעלמו מדבריי. אני מושך אותם בחזרה.

פרוטוקול מועצה שלא מן המניין מס' 12/23

מיום 9/11/23

עמוד 17 מתוך 22

הדר מימון: אבל זה לא משנה לצורך העניין, גיל, אם זה 55 טון או 200 טון. צריך מנוף מתאים שיניח את זה. הלאה.

יעלה מקליס: צריך מנוף שיעמוד ויוכל להניח את זה, זה לא יכול להיות בכל מקום-

הדר מימון: וצריך שני מנופים. לא משנה-

יעלה מקליס: זה בא בשני חלקים, אבל באמת צריך גישה, צריך לתכנן את זה, צריך להעמיד את זה, צריך לחשוב שזה גם יחסום חצר בהמשך, שיהיה בעזרת השם, תהיה שגרה.

מדברים ביחד

ליאור גלבו: יש לנו הערכה כמה זמן זה ייקח, עד שהממ"מים האלה יעמדו? ראש העיר, יש לנו הערכה כמה זמן זה ייקח-

גיל סימנהויז: כשמסתכלים, אז צריך להסתכל גם על היכולת להוביל אותו ולהציב אותו בשטח מבחינת מנוף. לכן אנחנו אומרים בין ארבעה לחמישה, בסוף שמגיע המנופאי, הוא אומר, נכון שתכננת לשים חמישה אבל אני לא יכול להיכנס. זה בין ארבעה לחמישה, פונקציה של גישת מנוף, פונקציה של מקום. בסוף צריך לשים את זה במקום שאפשר להגיע אליו תוך 90 שניות, אחרת לא עשית שום דבר. אם אני אקח את רמז לדוגמא, אז ברמז יש את היבילים, בחלק האחורי של רמז, שזה מקום קלאסי להצבת מרחבים מוגנים, מוסדיים, יבילים, כי גם יש גישה למשאית וגם אפשר ליד כל מבנה כזה לשים, וזה נותן מענה לכיתה. אני לא יודע אם לקבוע במפורש, אם זה ארבעה או חמישה. בסוף, אנחנו נזמין, יבוא המנופאי, תבוא החברה, תגיד, אם תשים את זה ככה, ייכנסו ארבעה, אם תשים ככה, ייכנסו חמישה, תבוא מנהלת בית הספר, תגיד לא, אני חשוב לי, שיישאר פה ציר מעבר, שהילדים יוכלו לשחק כדורגל, כי זה המקום שמשחקים בו כדורגל. בסדר, בשביל זה היא גם מנהלת בית הספר.

ליאור גלבו: אני מניח שהיא רוצה בשלב הזה של חיינו, לשים את הגנת הילדים לפני משחקי כדורגל. אבל בסדר, זה תיאורטית. כמה זמן בערך אתם מעריכים עד שהדברים האלה-

גיל סימנהויז: יחידות ראשונות יכולות להגיע תוך שבוע. תוך שבוע מרגע ההזמנה והעברת התשלום, יגיעו היחידות הראשונות.

שמואל רוטמן: ואחרונות. אם מזמינים תשעה?

גיל סימנהויז: מה שביקשנו ואישרנו בעצם בוועדת המכרזים, בעצם ביקשנו לאפשר לנו לרכוש ממספר ספקים. אין ספק היום שיוודע להביא שמונה או תשעה מרחבים מוגנים, מהיום למחר. אין אחד כזה.

שמואל רוטמן: אז לפי מיטב הערכתך, מתי יהיו לנו שמונה, תשעה ממ"מים?

גיל סימנהויז: ברגע שמועצת העיר תאשר את זה, אנחנו ערוכים להתחיל, מה שנקרא בתהליך המימוש. כי כולם, מה שנקרא, לא מדברים איתנו. בתיאוריה כולם אומרים-

שמואל רוטמן: עוד לא התחלנו משא ומתן?

יעלה מקליס: לא, משא ומתן-

גיל סימנהויז: יש לנו הצעות מחיר, יש לנו זמני אספקה. זמן אספקה שקיבלנו אתמול, יכול להיות לא רלוונטי מחר. בסדר?

שמואל רוטמן: לפי אתמול, סליחה שאני מחדד.

פרוטוקול מועצה שלא מן המניין מס' 12/23

מיום 9/11/23

עמוד 18 מתוך 22

גיל סימנהויז: לפי אתמול, אנחנו יכולים, שניים ראשונים יגיעו כבר בשבוע הבא, ככל שנעשה את זה מהר, ומיד בשבוע אחריו יגיעו לפחות עוד, בהנחה שאנחנו מפצלים בין כמה, לפחות עוד ארבעה או חמישה יכולים להגיע.

שמואל רוטמן: זאת אומרת, יכול להיות שבתוך חודש, חודש וחצי יש לנו את כולם?

גיל סימנהויז: כן. אני עוד פעם אומר את זה נכון, לאתמול. יכול להיות-

שמואל רוטמן: לא התכוונתי-

גיל סימנהויז: יכול להיות שהיום, אם בעוד דקה אני מתקשר לספק, הוא אומר לי, חביבי מכרתי את כל מה שהיה לי, תחכה עכשיו שבועיים.

יוסי חזן: תלוי גם במצב הבטחוני, אם יהיה חלילה משהו, יזמינו יותר-

הדר מימון: יש לי שאלה, שתי שאלות. אחד, ברמז, יכול להיות שאולי כדאי להציב אותם, איפה שיש את החנייה, שעושים את הל"ג בעומר שם, בין הבתים הפרטיים לבין השטח כורכר הזה.

יצחק לנדר: אבל צריך לרוץ דקה וחצי מהכיתה.

הדר מימון: לא, לא, אם אתה שם את זה על הגדר של בית הספר. אתה מבין על מה אני מדבר, גיל?

גיל סימנהויז: אתה מדבר בין המורה נחה לבין-

הדר מימון: יש שם הרי את המשטח הזה, יש שם משטח מאוד מאוד גדול, שיש שם את הכורכר מאחורי בית הספר-

יעלה מקליס: זה הכל סלול.

גיל סימנהויז: אתה מדבר בין המורה נחה לבכור שטרית?

הדר מימון: כן, מאחורי בית הספר? זה כבר סלול שם?

יעלה מקליס: זה לא כורכר, זה סלול, זה כבר סלול.

הדר מימון: אין שם את הכורכר הזה? אז אפשר להציב על זה את הקרוונים האלה עם הפתח לגדר של בית הספר?

יעלה מקליס: זה לא חלק מבית הספר.

הדר מימון: זה שטח עירוני?

יעלה מקליס: זה לא חלק אבל מהמוסד החינוכי, הוא לא סגור בגדר המוסדית.

הדר מימון: אבל את צריכה רק לפתוח דלת, לא?

יעלה מקליס: בסדר, אני לא יכולה עכשיו להגיד לך כן, לא. בוא, יש אנשי מקצוע, הם יעשו את זה.

אורי שנהר: אבל זה בדיוק העניין. הרי בסוף זה לא אנחנו. מי עושה את התכנון?

הדר מימון: תכנן את זה בצורה חכמה.

מדברים ביחד

גיל סימנהויז: ההצבה תעשה בתיאום עם מהנדסת העיר, עם אגף ההנדסה. יחשבו קודם כל, על מה מניחים את זה, צריך להבין, אני אומר, נניח, אמרתי, ארבעה, חמישה וזה מתקשר לתשובה, אם יש שם לצורך העניין מכסה ביוב או מכסה ניקוז או משהו כזה, אי אפשר להניח. אז אני אומר, זה ביחד עם אגף ההנדסה, לראות איפה מניחים את המרחבים האלו. הכוונה היא בסופו של דבר, בית ספר רמז זה רק דוגמא. בית ספר רמז הוא מקום שמשמש כמרחב מוגן לתושבים מסביב, לא בשעות הלימודים. אנחנו פותחים את השערים, אחרי שעות הלימודים, תושבים נכנסים. אותו דבר במרחבים המוגנים האלה, הם חייבים להיות בתוך שטח בית הספר, אחרי שעות הפעילות של בית הספר, הם יכולים לשמש את הציבור.

אני רק אשלים, כתב לי רונן - "לא קרה. הם כיסו תמונות של בנות מתאונות, שהיו תלויות במבואה, בזמן שהות שלהם בלימודים. הסתדר בשיח עם המנהל, שבזמן השיעור יכוסה, ובתום השיעור ירד". לא תמונות של חטופים.

הדר מימון: עוד שאלה בקשר לממ"מים, ברשותכם. גיל, במידה ומחר, אתה מנהל משא ומתן, אתה יכול להביא אחד תוך שבוע, והבאים בתור, תוכל להביא אותם תוך שישים יום, תשעים יום, מאה עשרים יום, לא יודע מה הספקים יגידו לך, שזה יקרה. השאלה אם יש לנו תוכנית חלופית, מבחינת בנייה שלנו, בנייה, תוך כמה זמן אנחנו בונים כאלה, ומה העלות של כזה דבר.

שמואל רוטמן: אני רוצה, בהקשר הזה-

יעלה מקליס: אני רוצה לענות נקודתית להדר. דווקא במקום הזה, אין היגיון לשים את הממ"מים כי התוכנית היא לבנות מחדש את האגף, זה שנהרס, ושם יהיו ממ"דים תקינים בתוך המבנה עצמו. אז אם אתה רוצה קצת להסתכל צופה פני עתיד, אז זה חלק מהשיקולים שיילקחו בחשבון, ולא בטוח שדווקא שם יהיה המקום הנכון. זהו, אני לא מחליטה, אני לא קובעת, אני רק אומרת, עוד חומר למחשבה, דווקא-

שמואל רוטמן: בהקשר הזה, אני יכול להגיד כמה מילים? אני יכול להוסיף רגע משהו?

יעלה מקליס: כן.

שמואל רוטמן: קודם כל, ברור שאני מברך, אני אצביע בעד, וגם נוסח ההחלטה לדעתי, הוא מספיק רחב שהוא לא מחייב את המנכ"ל או כל מי שמחליט דווקא לדברי ההסבר. כלומר, נותן לו מרחב החלטה יותר גדול, וזה טוב. אני מציע פשוט, כאופציה נוספת. ברור לגמרי שלבנות מרחב מוגן, מוסדי לבית ספר בגודל של 60 או 75 מטר מרובע, שזה ארבעה או חמישה, הוא הרבה יותר זול. בערך חצי מחיר, אני אומר לכם זה בדוק, כולל עם אגף הנדסה ולוחות זמנים. היום, במלחמה אם אתה בא ומפעיל קבלן שהוא גם ציוני, הוא גם מעמיד אחד כזה בחודש וחצי.

יעלה מקליס: עם איזה עובדים?

שמואל רוטמן: יש עובדים, יעלה. רגע, רגע, רגע, אני לא כופה שום דבר. אולי, אני מציע את הדברים ברוח טובה, אולי כדאי להקשיב. אולי לא כל החוכמה נמצאת רק במקום אחד, כמו שאומר, נדמה לי, רוני חלמיש.

מדברים ביחד

שמואל רוטמן: אני מציע רק להרחיב את הסמכות של המנכ"ל. אם יתברר שלוחות הזמנים, נניח שיתברר שאנחנו יכולים להביא את השביעי ואת השמיני, רק בעוד חודשיים. כמו שאומרים בידיש, זה אולי "גודשפיט". רגע, רגע, רגע-

עו"ד רוני חלמיש: אבל תצרף להם את מה שהחלטנו בוועדת המכרזים, איך בנינו את זה.

שמואל רוטמן: כן, אבל רגע, אני אומר, אני מציע להרחיב את הסמכות של המנכ"ל. זה בעל פה, כי זה במסגרת ההצעה, ההצעת ההחלטה לא מגבילה אותו. אם אתה רואה שיש את זה, תבחן גם אופציה לעשות כזה אחד שהוא 60 מטר מרובע, עד 90 מטר מרובע. זה תקני נטו, מבחינת רגע, הכל בסדר. מה זה לסדר? ברור שזה עדיף. הייתי בערב זיכרון פה בבית ספר אורנים, הייתה אזעקה, תקשיבו, תוך חצי דקה, נכנסו 200 איש לתוך המרחב הגדול זה עדיף, מאשר כאלה דברים שרצים, זה גם פחות מקום. כמובן, במגבלות המיקום, מגבלות מה שאמרה ראש העיר, שאולי בעתיד. אבל קחו לכם את זה במקביל ותבדקו, זה מה שרציתי להציע, כי זה חצי מחיר וזה מאפשר לעשות עוד ממ"דים, באותו כסף.

יעלה מקליס: טוב, שימי ממהר, יש לו מסיבת יום הולדת.

שמואל רוטמן: אפשר להתייחס לזה?

שימי בונפיל: כן, אמרנו שזה-

יעלה מקליס: בהצעה עצמה, לא כתוב איזה סוג. היא מספיק רחבה.

מדברים ביחד

שמואל רוטמן: ההחלטה היא רחבה. היא עדיין רחבה.

גיל סימנהויז: אני רק אגיד בהקשר של בנייה, שמוליק, הנושא של בנייה של מרחב גדול, היא מחשבה נכונה. אני רק אומר, רק כדי לחפור, לקבל אישור תשתיות לחפור, הרי בסוף, כדי לבנות מרחב מוגן, צריך לחפור אותו למטה-

שמואל רוטמן: לא. פה זה עילי-

יעלה מקליס: אבל צריך יסודות.

גיל סימנהויז: הם מונחים, הם באים ככה.

שמואל רוטמן: אין דבר כזה. בטח, וגם חמישים וחמישה טון זה שישה כלונסאות.

גיל סימנהויז: הם צריכים משטח ישר והם מונחים על משטח ישר.

שמואל רוטמן: טוב, וזה ישקע כעבור חודשיים. תאמין לי, מניסיון-

אורי שנהר: רגע, שמוליק מעלה איזו נקודה. הנושא הזה נבדק על ידי מהנדסת העיר. מה שאומר לנו, שמוליק, להניח את הטרומים האלה, בלי תשתית, יכול להיות בעיה.

גיל סימנהויז: נבדק על ידי מהנדסת. זה לא פעם ראשונה ש-

אורי שנהר: והמסקנה היא שאין צורך לבנות תשתית?

גיל סימנהויז: זה צריך להיות משטח ישר, זה הכל. מהודק.

מדברים ביחד

פרוטוקול מועצה שלא מן המניין מס' 12/23

מיום 9/11/23

עמוד 21 מתוך 22

ליאור גלבוש: אפרופו פניות של תושבים. יש מתחמים רבים, יש עדיין מקומות רבים, שבהם לתושבים אין פתרון מיגון. אני עצמי עברתי ברחוב הוורדים, שזה לא נחשב רחוב של אנשים מוחלשים, והרבה מהם גרים בבתים שאין להם פתרון-

שימי בונפיל: יש להם מקלט.

יעלה מקליס: יש להם מקלט.

ליאור גלבוש: יש להם מקלט אחד. אבל מי שגר בוורדים ליד הבורקס, לא יכול להגיע למקלט הזה.

שמואל רוטמן: בתים צמודי קרקע?

ליאור גלבוש: צמודי קרקע.

שמואל רוטמן: דקה, דקה. סליחה, סליחה. סליחה רגע, אני רוצה לעדכן אותך לגבי תושבים. פונים אליי הרבה תושבים, אני מבין אותם. מעבר לנוהל המזורז שיש בעירייה, שהוא לא מספיק מזורז אבל הוא מזורז, היום יצאה הוראה חדשה של פיקוד העורף, בית בלי מקלט, אם אתה בגבולות המגרש, בגבולות קווי בניין, אתה לא צריך להגיע לעירייה-

יעלה מקליס: ועד 9 מטר-

שמואל רוטמן: תוך שבועיים, אתה מקבל אישור מפיקוד העורף.

יוסי חזן: מוגבל בגודל.

שמואל רוטמן: תשעה מטר, שזה בדיוק ממ"ד משפחתי, וזה מהיר, וזה טוב-

ליאור גלבוש: כמה זה עולה? רבע מיליון שקלים?

שמואל רוטמן: לא, לא, אם אתה קונה סטנדרט, ממש, פיקוד העורף המליץ על מספר. רגע, כשאתה מונע, אגב, אתה לא צריך, אתה לא צריך- דקה חברים, כדאי שהתושבים ידעו את זה-

יעלה מקליס: פרסמנו את זה.

שימי בונפיל: כבר פרסמנו את זה.

שמואל רוטמן: כן, אבל יש יותר מזה, יעלה. לא סתם אני אומר את זה.

הדר מימון: יש פתרון עצמאי-

שמואל רוטמן: רגע, ליאור, אתה רוצה לשמוע?

ליאור גלבוש: אני מקשיב.

שמואל רוטמן: מתברר לי. אם תרצה, אני אתן לך רפרנס של אדם שמכיר את זה כי הוא עובד עם פיקוד העורף. פיקוד העורף גם פרסם תצורות סטנדרטיות שבהם אתה חוסך, אתה לא צריך מתכנן, אתה לא צריך כלום. אם אתה עושה את זה, הם נותנים לך את התכנון בחינם. זה עולה, אני מאמין, אני מאמין, שוב, שב: 125-150 אלף שקל, אתה עושה את זה, ומהר.

פרוטוקול מועצה שלא מן המניין מס' 12/23

מיום 9/11/23

עמוד 22 מתוך 22

ליאור גלבוש: זאת אומרת שכיום, משפחות שגרות, לא יודע, אמרו לי באזור (לא ברור), אמרו לי באזור העצמאות - תחילת רחוב העצמאות, אברבנאל למשל. מי שאין 150 אלף שקל, אין לו פתרון, כרגע שאנחנו יכולים לספק לו. בסדר, זה גם תשובה, אני רוצה לדעת.

שמואל רוטמן: ברור שלא.

הדר מימון: אני ראיתי שעיריית סביון פיזרה את הגלילים האלה מבטון, בכל מקום. מה העניין הזה? זה רק בשביל תחושת הבטחון?

ליאור גלבוש: זה נגד עין הרע.

גיל סימנהויז: הנחיית פיקוד העורף, שהדבר הזה, מהווה מלכודת מוות, שהיא מזמינה את האנשים להיכנס פנימה, וזה לא עומד ברקטות שנורות לאזורנו, זה מלכודת מוות. אני מתנצל רוטמן, אחד הממ"דים, שאני רואה אותו פה, וזה עשרה מטרים, לא חמישה עשר מטרים, משקלו 120 טון-

יעלה מקליס: אנחנו נמדוד את זה. נשקול את זה. נשקול את זה בהמשך. מי בעד?

הצבעה:

בעד - פה אחד.

החלטה: מועצת העיר מאשרת פה אחד, פתיחת תב"ר להצבת מרחבים מוגנים מוסדיים במוסדות חינוך, בסך

של 2.8 מ"ש"ח.

מקורות מימון: קרן מקרקעין ו/או קרן השבחה ו/או יתרות מענקי פיס.

יעלה מקליס: תודה רבה. ערב טוב ושקט. בשורות טובות, מזל טוב.

הישיבה ננעלה.